

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **L. M.**, zast. JUDr. Lenkou Pavlovou, advokátkou, se sídlem Palác Patium, Žitavského 496, 156 00 Praha 5 – Zbraslav, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2005, č. j. 7 Az 12/2004 - 60,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 11. 4. 2005 osobně u Městského soudu v Praze se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí uvedeného soudu ze dne 25. 2. 2005, č. j. 7 Az 12/2004 - 60, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2003, č. j. U-1441/VL-10-P06-2000, o neudělení azylu z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a jímž bylo současně vysloveno, že se na ně nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Městský soud v Praze předložil dne 19. 7. 2005 kasační stížnost k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyšší správní soud poučil dne 2. 9. 2005 účastníky řízení o složení senátu Nejvyššího správního soudu, který je podle rozvrhu práce povolán věc projednat a rozhodnout, a rovněž o možnosti namítnout podjatost soudce. Účastníci řízení podjatost soudců nenamítli.

V podání ze dne 22. 9. 2005, doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 9. 2005, stěžovatel uvedl, že podanou kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze, ze dne 25. 2. 2005, č. j. 7 Az 12/2004 – 60, bere zpět a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud řízení vydal usnesení o zastavení řízení.

Podle ustanovení § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („s. ř. s.“) soud řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Řízení o kasační stížnosti je plně ovládáno zásadou dispoziční. Stěžovatel, jehož procesní úkon vůči soudu spočívající v podání kasační stížnosti vyvolává řízení o přezkoumání rozhodnutí krajského soudu, tak zpětvzetím kasační stížnosti zakládá povinnost soudu v tomto řízení nepokračovat. Jelikož stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět, a projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil, jak mu to ukládá ustanovení § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Za této procesní situace, kdy vzal stěžovatel svoji kasační stížnost zpět, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a také se jím nezabýval.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. října 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu